

א-TO **התם**, גבי הפשט הפסח, **דאיכא בזיון קדשים** אם אינו מפשיט את כולו, שדומה הוא לנבילה, **אימא לך** שאף רבי ישמעאל **כרבנן סבירא ליה**, שהוא מפשיט את כולו.

אי נמי, יש לדחות גם להיפך: **עד כאן לא קאמר רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקא התם**, גבי הפשט פסח, שלא לטרוח בהפשטת כולו, **אלא** משום דכבר **איתעביד ליה צורך גבוה** [בהפשטת חלקו נעשה צורך גבוה להקטיר את אמוריו], **ולא צריך אחולי שבת** [ואין צורך לחלל יותר את השבת בהפשטת כולו].

אבל הכא גבי קצירת העומר, דבקצירת שלש סאין בלבד **לא איתעביד ליה צורך גבוה**, שהרי מכל מקום משובח העשרון יותר כשהוא בא מחמש סאין, ⁽¹⁾ **וצריך לאחולי שבת**, **אימא** אף רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקא **כרבנן** שבמשנתנו **סבירא ליה**, שמחללים את השבת אף בריבוי מלאכות. ⁽²⁾

אלא, אמר רבה: **רבי ישמעאל** במשנתנו **ורבי חנינא סגן הכהנים** במשנתנו, אמרו **דבר אחד**, שיש למעט בטירחה.

דתנן: רבי חנינא סגן הכהנים אומר: בשבת

שהובאו בהערה בתחילת הסוגיא, שהוא משום כבוד, לא שייך לומר "דלא איתעביד ליה צורך גבוה".

ובשפת אמת כאן תמה על פירושו של רש"י, כי דוחק לומר שיהא נקרא "לא איתעביד צורך גבוה" כיון דקרי ליה לעיל "מן המוכרח", וגם לא ביאר רש"י פירוש "דצריך לאחולי שבתא"; והגם דיש ליישב זה מכח מלאכות הרקדה טפי, מכל מקום, לולי פירוש רש"י נראה לפרש, דהחילוק הוא, דהכא, אם נקצור באמת חמש סאין יהא קרב העומר מכל חמש הסאין, נמצא שבשלש סאין שקצר עדיין לא איתעביד צורך גבוה, כי מזה מוציא רק חצי עומר, וצריך לאחולי שבתא על השלמת שיעור העומר; ונהי שהיה יכול לרקד יותר ולהוציא עשרון גם משלש סאין, אבל על כל פנים באמת כשמוציא העשרון מכל החמש הרי נעשה צורך גבוה משתי הסאין כמו מן השלש הקודמין, אבל התם בהפשט אין שום צורך גבוה נעשה על ידי ההפשט שמחלל עליו שבת.

2. נתבאר על פי רש"י, שכתב: "כרבנן סבירא ליה, דאמרי, דבשבת עבדינן כל מה דבעי ליה

כאן חילול שבת נוסף.

אולם הקרן אורה ביאר את כל מהלך הסוגיא, שהיא אינה עוסקת בחילול שבת גמור אלא בחילול שבת דרבנן בלבד, ולענין זה הוא שאמרו "דבר אחד"; וכתב שם, שלפי זה נראה, שגם מה שאסר רבי יוחנן בנו של רבי יוחנן בן ברוקא להפשיט את כולו, הוא גם כן חומרא בעלמא, ומן התורה מותר להפשיט את כולו, דמלאכות שהותרו לגמרי הותרו.

[ולפי דבריו פירש את הסוגיא בשבת קלג ב. וקשה על דבריו כמבואר בשלמי יוסף בהערות לדף זה מדברי הראשונים שם, שלא כתבו כדבריו, וממילא משמע שהוא איסור תורה; וראה עוד בהמשך הסוגיא, שלשון הגמרא הן לענין מלאכות הרבה והן לענין הפשט העור הוא "אחולי שבת". והשפת אמת ד"ה וי"ל עוד, צידד לומר, שכל זמן שאין העור מופשט כולו, אין כאן חילול שבת, וראה מה שכתב על זה בהגה"ה שם].

1. נתבאר על פי רש"י; ולכאורה מוכח מכאן כדברי רש"י, שעשרון מחמש סאין הוא יותר מוכרח, שהרי אם כדברי השפת אמת והרש"ש